

сия, се въздържалъ да се покаже открито враждебенъ, понеже нѣмало още никакви мотиви, които биха оправдали такава постѣпка отъ страна на Австрия.

Въ Берлинъ желѣзниятъ канцлеръ чакалъ момента...

Въ Лондонъ негодуванието починало да расте противъ руситѣ. Биконсфилдъ намѣрилъ сгоднo врѣме да излезе открито противъ Русия и нищо вече не му бъркало да приложи на дѣйствиe намѣрението си: да употреби всичко, за да прѣчи на Русия и да отнеме една частъ отъ плодоветѣ на побѣдителната ѝ война. Английското правителство, пише единъ дипломатъ ¹⁾, встѣпва въ периода на енергическата дѣятелность, но, прибавя по нататѣкъ френскиятъ историкъ, при все това английската политика въ случая, колкото енергична и да се показва, нѣма никакво основание да бжде такава. Нито правото, нито разума не могатъ да оправдаятъ поведението на една държава, когато нейната политика си туря за задача да разрушава. И баронъ д' Аврилъ справедливо цитира думитѣ на Измаилъ паша: „Англичанитѣ вършатъ всичко каквото искатъ, но незнаятъ сами какво вършатъ“.

Биконсфилдъ прѣдвизждалъ, че сжществующитѣ договори по отношение на източния въпросъ ще прѣтърпятъ радикални промѣни; заради това, за да мотивира тона и характера на английската политика въ прѣдстоящитѣ прѣговори, той рѣшилъ да се придържа строго въ Парижкия трактатъ отъ 1856 г.

VII.

Францускиятъ посланикъ въ Лондонъ на 17-й януарий телеграфиралъ въ Парижъ слѣдующитѣ свѣдѣния: „Лордъ Дерби е разположенъ да остави руситѣ да правятъ каквото искатъ съ Султана, но той протестира противъ всѣко постановление, което би се кръстосало съ сжществующитѣ договори и което би поврѣдило на европейскитѣ интереси“ . . . Въ тая телеграма френскиятъ дипломатъ пише: „Австрия държи сжщото поведе-

¹⁾ A. d' Avril, Négociations relatives au traité de Berlin.